

" BİR NİNENİN ÖLMÜŞ EŞİNE MEKTUBU "

Son GÜNLERDE; bir surat bir surat ki GELİNDE, çayımı bile yarım dolduruyor BEY. Allah'tan KULAKLARIM ağır işitiyor da, duymuyorum ne söylediğini! Ama yine de HİSSEDİYORUM. Beni, bu evde galiba istemiyor artık. Hey gidi günler heeey!

OĞLUNU bilirsin, vur kafasına al lokmayı. İki ara bir derede ne yapsın! ANA bu, atsa atılmaz; satsa satılmaz. Bana artık gizli gizli sarılıyor bey! Dün akşam, UYURKEN öptü beni biliyor musun? Nasıl ağırıma gitti nasıl! Artık AKİDE ŞEKERİDE getirmiyor. Hani dişlerim yok ya, güya yerken garip sesler çıkarıyormuşum da; çocuklar İĞRENİYORMUŞ benden. Yok; vallahi yalan bey, hiç yapar mıyım ben öyle şey? GELİN; çocuklara masal anlatmamı da yasakladı. Üstelik seninle konuşuyormuşum diye, duvardaki resmini bir yere sakladı.

Olsun, koynumdaki resminden haberi bile yok! Yine de BEDDUA edemem bey, oğlumun karısı; torunlarımın anası o! Geçenlerde üst KOMŞULAR geldi. Ne konuştuklarını duymayayım diye, kapıyı üstüme kilitledi. Duymadım, duymadım; lakin hissettim. DÜŞKÜNLER EVİNE yatıracaklarmış önümüzdeki ay beni. Ne yalan söyleyeyim epey ağırıma gitti, epey!

Ha, SEN ne diyorsun bey? Hani bir görünsen OĞLUNA! Ne de olsa babasıdır, seni dinler. Bu odada oturur, vallahi hiç dışarı çıkmam. Akide şekeri

de istemem. MASALDA anlatmam artık çocuklara. Ne olur, AYIRMASINLAR beni bu evden. Yaşayamam, nefes bile alamam. Sana ait anılardan uzak ne yaparım ben, ne yaparım? Şu camın PERVAZINDA hayalin durur, çekmecelerde el izin. BASTONUN hala duvarda asılı. İstemiyorlar beni artık, istemiyorlar...

**HEY GİDİ GÜNLER HEY! Hani DİYORUM, bir çağırsan!
Yoksa yoksa sende mi UNUTTUN beni bey!
Rabbim biz gençlere merhamet yaşlılara da sabır versin...
Mevla'm kimseyi kimseye muhtaç etmesin. Yarın biz ne
olacağız bilemiyoruz...**